

Beroepsgeheim en privacy

Helder vindt het van belang dat iedereen zich in vertrouwen kan wenden tot een gezondheidsprofessional. Het werk van een gezondheidsprofessional is geen 'productie', maar dienstverlening. Zonder winstbejag en toegankelijk voor iedereen.

In de terechte beslotenheid van de behandelkamer wordt met de patiënt een plan van aanpak gemaakt, maatwerk. Dat is het hart van het werk: mensen helpen in vertrouwen en met behoud van privacy.

Helder tilt daarom zwaar aan het medisch beroepsgeheim en aan de vertrouwensrelatie tussen arts en patiënt.

De artseneed is duidelijk:

(Art 21 der wet van 25 December 1878, Staatsblad No 222)

'Ik zweer (beloof), dat ik de genees-, heel-, en verloskunst volgens de daarop wettelijk vastgestelde bepalingen naar mijn beste weten en vermogen zal uitoefenen en dat ik aan niemand zal openbaren wat in die uitoefening als geheim mij is toevertrouwd of ter mijner kennis is gekomen, tenzij mijne verklaring, als getuige of deskundige in regten gevorderd of ik anderszins tot het geven van mededeeling door de wet verplicht worde.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig! (Dat beloof ik.)'

Een fundamenteel medisch-ethisch standpunt is door de eeuwen heen geweest: primum non nocere. Geen schade doen.

Informatieverstrekking aan derden kan niet alleen de privacy maar ook de belangen van patiënten schaden.

Alle verzamelde informatie van en over de patiënt zal dan ook als strikt vertrouwelijk worden beschouwd en niet zonder goedkeuring aan derden worden doorgegeven.

De administratie is mechanisch en elektronisch beveiligd (stil alarm).